

Silentopia-esityksessä ääni ja liike ovat vahvassa yhteydessä toisiinsa.

Rituaalinen tanssiesitys näyttää metsän pyhäkkönä

Tansslarvostelu | Silentopia rikkoo kiinnostavalla tavalla tekijyyden rajoja.

lida Rekonen

TANSSI

Silentopia Espoon Kaupunginteatterissa 14.4. Espoon Kaupunginteatteri, Sivuu Ensemble ja April Jazz -festivaali. Ohjaus ja koreografia Ninni Perko, tanssi Jukka Tarvainen, Kaisa Niemi, Katri Soini, Emmi Pennanen, liikemateriaali Ninni Perko ja esiintyjät, sävellys ja musiikki Anni Elif, Jarmo Saari ja Pauli Lyytinen, tutkijat Panu Pihkala, Unni Pulliainen, Jaakko Kaartinen ja Marja Mesimäki.

OHJAAJA ja koreografi Ninni Perkon *Silentopia* yhdistää eri alojen tekijät. Tanssiteos avaa April Jazz -festivaalin ja tuo näyttämölle tutkijoita, joiden ilmaisukanavaksi on annettu fyysinen teatteri. Espoon kaupunginteatterin Revontulihalliin on rakennettu

luonnon elementtejä ja rakennettua maailmaa yhdistävä näytämö. Puvustus on upea, asujen erilaiset laskostukset ja röyhelöt muuttavat esiintyjien mittasuhteita saaden heidät muistuttamaan erikoisia lintuja tai hyönteisiä.

Espoon seudun koulutuskuntayhtymä Omnian opiskelijat ovat suunnitelleet ja toteuttaneet lavastuksen, puvustuksen sekä näyttävät kasvi-installaatiot visuaalisoinnista vastaavan Alis-ha Davidowin ohjauksessa. Myös Ainu Palmun kylmän ja lämpimän sekä kovan ja pehmeän vastakohtaisuuksista ammentava valosuunnittelu on merkittävä osa *Silentopian* visuaalista kokonaisuutta.

SILENTOPIAA kutsutaan taiteiden- ja tieteidenväliseksi tapahtumaksi, mutta tieteen osuus jää itse esityksessä vähäiseksi. Näytämöllä nähdään kolme muurahaisiksi roolitettua muusikkoa ja neljä ihmistä (tanssijat).

Tutkijat Unni Pulliainen ja Jaakko Kaartinen nousevat näyttämölle tietäjäoppaiden roolissa, mutta enemmän esiin-

tyjinä kuin tieteilijöinä.

Tietäjäoppaat haravoivat kuvioita hiekkaan, ihmiset tanssivat sisäisen kivun riivaamina. Yksin on vaikea olla, mutta yhdessäolo päätty takertumiseksi ja irti pyristelyksi. Hiljalleen hiekka valtaa alaa tanssimatolta. Väliajan jälkeen roolit sekoittuvat kokonaisuudeksi, jossa jokainen on tasavertaisesti esiintyjä, tanssija ja muusikko.

Kuningataruurahaiseksi nousee säveltäjä ja muusikko Anni Elif, jonka joukkoihin myös katsoja haluaisi liittyä I osana yhteistä harmoniaa.

Silentopia on rituaalinomainen esitys, jossa ääni ja liike ovat vahvassa yhteydessä toisiinsa. Vahvimman vaikutuksen lopulta tekee teoksen musiikki, joka löytää tiensä ihon alle.

Esityksen teemat, ympäristöahdistus ja luontosuhde, ovat ajankohtaisuudessaan erittäin tärkeä aihe, joka koskettaa meitä kaikkia halusimme tai emme.

Silentopia ei kuitenkaan saarnaa. Se koskettaa ennen kaikkea sanatonta tunnetasoa, herättää pohtimaan omaa yhteyttä luontoon ja luo toivoa.